

спорядъ глагола отъ кого-то е станѣло, дѣйствиѣ или състояніе, и служи за съставеніе сложны-ты врѣмена на глагола; като: писалъ съмь, игралъ бѣхъ, ходилъ съмь бѣлъ.

Страдателно-то причастіе придава на рѣчь-тѣ, що опрѣдѣлява дѣйствиѣ пріято отъ другъ прѣдмѣтъ; като: на-казанъ ученикъ, удѣлана дѣска, ранено момче и прч.

108.—Въ кое врѣмя ся употрѣблявать причастія-та?

Причастія-та тѣй дѣйствителны както и страдателны ся употрѣблявать само въ прѣминѣло врѣмя.

Забѣльж. Има нѣкои причастія и въ настояще врѣмя останѣли отъ Старо-Българскыя языкъ; нъ въ днешнія ни языкъ тѣи имѣть значеніе на прилагателны имена; като: сѣищій, горящій, слѣдующій, на-стоящій и прч.

109.—Колко дѣйствителны причастія има и отъ що ставать?